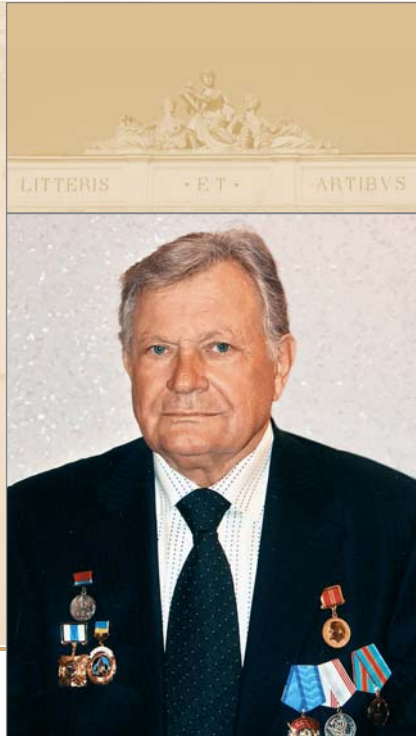

РЕСЕНЧУК Петро Павлович

Випускник
нафтопромислового
факультету (1958 р.)

Заступник генерального директора
ВО «Укрнафта» (1988–1994 рр.)

Народився 2 березня 1934 р. у смт Братське Миколаївської області в сім'ї службовця. У 1939 р. родина переїхала на Волинь, де в 1940 р. Петро Ресенчук закінчив перший клас Літинської школи. Під час Великої Вітчизняної війни родина проживала на Черкащині, і саме тут він у 1946 р. закінчив третій клас Виноградської середньої школи. Згодом сім'я знову переїхала і протягом 1946–1953 рр. жила в Тернопільській області.

Петро Ресенчук закінчив Гусятинську середню школу і в 1953 р. став студентом нафтопромислового факультету Львівського політехнічного інституту, який закінчив у 1958 р. за спеціальністю «Розробка нафтових і газових родовищ» та здобув фах гірничого інженера.

Спершу Петро Павлович працював на робітничих посадах помічника бурильника, оператора з видобутку нафти й оператора підземного ремонту свердловин нафтопромислового управління (НПУ) «Надвірнанафта», що на Івано-Франківщині. Потім був механіком цеху перекачування нафти, помічником майстра з видобутку нафти, головним механіком НПУ.

У жовтні 1963 р. обраний звільненим секретарем парткому НПУ «Надвірнанафта», а у квітні 1965 р. — секретарем Надвірнянського КП України. За час роботи на посаді секретаря райкому Петро Ресенчук безпосередньо займався розвитком економіки району, зміцненням виробничих потужностей промислових підприємств та

житлово-соціальної сфери, особливу увагу приділяв спорудженню нових потужностей переробки нафти і нафтохімічних виробництв Надвірнянського НПЗ, який перетворився із заводу відсталої технології на гіганта нафтохімії Прикарпаття.

Найповніше організаторські здібності Петра Павловича розкрилися на посаді завідувача сектора нафтової і газової промисловості ЦК Компартії України, яку обіймав упродовж майже 15 років. Він постійно працював над удосконаленням управління нафтогазової промисловості, геологорозвідувальних робіт та будівництва об'єктів цих галузей. Особливо багато зусиль докладав до справи спорудження магістральних газопроводів на території України, таких як «Оренбург–Західний кордон СРСР» («Союз»), «Уренгой–Помари–Ужгород» («Прогрес»), створенню потужних підземних сховищ газу в Харківській, Полтавській, Львівській та Івано-Франківській областях. Крім того, Петро Ресенчук здійснював повсякденний контроль за безперебійним газопостачанням промислових підприємств, комунально-побутових споживачів і населення, забезпеченням мінерально-сировинними ресурсами нафтової, газової, вугільної та гірничорудної промисловості України.

Сумлінну працю Петра Павловича відзначено державними нагородами: орденом Трудового Червоного Прапора, Грамотою Президії Верховної Ради УРСР, пам'ятною медаллю «За будівництво магістрального газопроводу «Союз», пам'ятним значком «Учасник будівництва газопроводу «Уренгой–Помари–Ужгород», медаллю «За заслуги в розвідці надр», почесною відзнакою I ступеня НАК «Нафтогаз України» та іншими.

У 1988–1994 рр. П. П. Ресенчук працював заступником генерального директора виробничого об'єднання «Укрнафта». Займався кадровою політикою та соціальним розвитком, а після виходу на пенсію впродовж дев'яти років обіймав посади начальника відділу кадрів і соціального розвитку ВАТ «Укрнафта».

Дружина Петра Павловича Зінаїда Іванівна — випускниця біологічного факультету Львівського державного університету, сьогодні працює викладачем Київського геологорозвідувального технікуму. Разом вони у 1957 р. створили міцну сім'ю, виховали доньку Ларису та сина Вадима.

Група НС6-11, 1954 р.